

Sygn. akt II C 950/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Dubinowicz-Motył

Protokolant sekr. sąd. Anna Fesz

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko A. B., S. B. (1)

o zapłatę kwoty 858.641,87 zł

1. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym tut. Sądu z dnia 17 grudnia 2013r. sygn. II Nc 414/13 w części dotyczącej żądania zasądzenia kwoty 1179,90 (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt dziewięć 90/100) zł i w tym zakresie postępowanie umarza;
2. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym tut. Sądu z dnia 17 grudnia 2013r. sygn. II Nc 414/13 w pozostałym zakresie i oddala powództwo;
3. nakazuje pobrać od powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – tut. Sądu kwotę 29.700 (dwadzieścia dziewięć tysięcy siedemset) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów opłat sądowych, od których zwolnieni zostali pozwani.

Sygn. akt II C 950/14

UZASADNIENIE

Dnia 25 listopada 2013 roku powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. złożyła pozew o zapłatę w postępowaniu nakazowym. Powódka wniosła o orzeczenie nakazu zapłaty kwoty 858.641,87 złotych z weksla wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 listopada 2013 roku do dnia zapłaty solidarnie od pozwanych A. B. i S. B. (1) na rzecz powódki oraz zasądzenie od pozwanych kosztów postępowania na rzecz powódki. W uzasadnieniu powódka wskazała, że jest w posiadaniu weksla własnego, opatrzonego klauzulą bez protestu i wystawionego w W., na podstawie którego pozwani A. B. jako wystawca weksla oraz S. B. (1) jako poręczyciel weksla zobowiązali się zapłacić kwotę 858.641,87 złotych. Weksel nie został wykupiony przez pozwanych w terminie zapłaty, co miało nastąpić dnia 6 listopada 2013 roku i do dnia wytoczenia powództwa, pomimo wezwania do zapłaty sumy wekslowej, dłużnicy nie wykonali swego zobowiązania wobec powódki (k.2-3).

W dniu 17 grudnia 2013 roku tut. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym o sygn. akt II Nc 290/13, uwzględniając żądanie pozwu (k. 8).

W ustawowym terminie pozwani A. B. i S. B. (1) wnieśli zarzuty od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Pozwani przeciwko zasadności żądania sformułowali szereg argumentów, w tym: - uzupełnienia weksła in blanco niezgodnie z zapisem §3 porozumienia wekslowego, gdyż pozwana A. B., widniejąca w umowie jako Korzystający, w dniu uzupełniania weksła przez powoda wywiązywała się ze wszystkich zapisów umowy, a w szczególności nie zalegała z opłatami rat leasingowych, - nie rozliczenia przez powoda sumy wekslowej w wysokości 858.641,87zł, pomimo kilkakrotnych wniosków pozwanej A. B. o szczegółowe rozliczenie rat leasingu i podanie przez powoda sumy dyskonta o którą pomniejszono kwotę rat, - naruszenie przez powoda zapisu art. 709¹³ kodeksu cywilnego i rozwiązanie umowy bez wezwania pozwanej do usunięcia „podanych danych”, które stanowiły podstawę rozwiązania umowy leasingu. Pozwani zaznaczyli, że sporny weksel był wystawiony jako weksel in blanco i zabezpieczał wykonanie przez pozwaną zobowiązań z umowy leasingu oraz iż powodowa spółka dnia 20 sierpnia 2013 roku bez powiadomienia pozwanych o zastrzeżeniach co do łączącego ich stosunku prawnego wypowiedziała umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym oraz wezwała do wydania przedmiotu leasingu (k. 16-20).

W odpowiedzi na zarzuty od nakazu zapłaty powódka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. podtrzymała swoje stanowisko, domagając się utrzymania w mocy nakazu zapłaty. Ze względu na dokonanie przez siebie po dacie uzupełnienia weksła i złożenia pozwu korekty faktur i zaliczenia sumy należnej z tego tytułu pozwanym na poczet ich wymagalnego zadłużenia wynikającego z umowy leasingu, powódka cofnęła powództwo w zakresie kwoty 1.179,90 złotych, która została zaliczona na poczet należności głównej. Ostatecznie powódka wniosła o zasądzenie solidarnie od dłużników na swoją rzecz kwoty 857.561,97zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od tej kwoty od dnia 12 marca 2014 roku do dnia zapłaty oraz dodatkowo odsetek ustawowych liczonych od kwoty 858.641,87zł od dnia 7 listopada 2013 roku do dnia 11 marca 2014 roku liczonych w związku z wystawieniem faktury korygującej, a także zasądzenie na rzecz powódki od pozwanych solidarnie kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Powodowa spółka wskazała, że pozwana A. B. nie realizowała świadczeń wynikających z umowy w terminie oraz iż wszczęto wobec pozwanej postępowanie egzekucyjne, co stanowiło wystarczającą podstawę do rozwiązania umowy na podstawie pkt 12.1.1. oraz pkt 12.1.8. ogólnych warunków umowy leasingu, stanowiących załącznik nr 1 do umowy zawartej przez strony (k.159-163).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zawarła w dniu 23 maja 2012 roku umowę leasingu nr (...) z pozwaną A. B. prowadzącą gospodarstwo rolne. Na podstawie powyższej umowy powódka, jako finansujący, oddała A. B. w używanie przedmiot leasingu w postaci kombajnu zbożowego marki C. (...) o specyfikacji określonej w załączniku nr 3 do umowy, natomiast A. B., jako korzystający, zobowiązała się do zapłaty 119 rat leasingowych począwszy od 15 czerwca 2012 roku, których wysokość i częstotliwość została określona w harmonogramie stanowiącym załącznik nr 2 do umowy. Wartość netto przedmiotu leasingu wynosiła 860.000 złotych. Dostawcą przedmiotu leasingu był (...). Jako walutę umowy w strony ustaliły polski złoty. Integralną częścią umowy między stronami stanowiły ogólne warunki umowy leasingu oraz załączniki.

Dowód: umowa leasingu nr (...) wraz z załącznikami k. 168-171, ogólne warunki umowy leasingu k. 173-178.

Strony ustaliły jako sposób zabezpieczenia roszczeń z umowy leasingu wystawienie przez pozwaną i wręczenie powódce weksła in blanco, poręczonego przez S. B. (1). Porozumienie wekslowe było jednym z załączników do umowy leasingu. Przewidziano w nim, iż w razie nie wywiązywania się przez pozwaną z zobowiązań powodowa spółka (finansujący) będzie uprawniona do uzupełnienia treści weksła poprzez wpisanie brakujących elementów wymaganych przez prawo wekslowe, w tym sumy wekslowej w wysokości pokrywającej całość roszczenia pieniężnego finansującego do korzystającego z tytułu nie wywiązywania się terminowego przez korzystającego z zobowiązań wynikających z umowy.

Dowód: umowa leasingu z załącznikiem nr 1 (k.168)

Zawierając umowę leasingu z powódką i akceptując ogólne warunki umowy, pozwana A. B. oświadczyła mi.in. iż wobec niej i wobec poręczającego weksel S. B. (1) nie są prowadzone postępowania sądowe, karne, cywilne, administracyjne oraz egzekucyjne, jak również nie istnieją żadne prawomocne orzeczenia sądowe lub administracyjne zapadłe wobec niej, odnoszące się do istotnych roszczeń majątkowych podnoszonych wobec pozwanej, które uniemożliwiłyby pozwanej zawarcie lub realizację umowy leasingu zawartej między stronami.

Dowód: ogólne warunki umowy leasingu – punkt 22 ppkt ix (k. 177)

W punkcie 12 ogólnych warunków umowy leasingu strony określiły jakie zdarzenia mogą być uznane za przyczynę rozwiązania umowy leasingu, których wystąpienie uprawnia (...) do wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym albo do żądania od korzystającego ustanowienia dodatkowych zabezpieczeń lub przedstawienia działań związanych z usunięciem tych zdarzeń. Przyczynami tego typu działań mogły być: - zwłoka z zapłatą co najmniej jednej z rat leasingowych i niespełnienie świadczenia pomimo wyznaczenia w ostatecznym wezwaniu do zapłaty odpowiedniego dodatkowego terminu pod rygorem wypowiedzenia umowy przez (...) (pkt 12.1.1.), - wszczęcie w stosunku do korzystającego postępowania upadłościowego lub naprawczego, egzekucyjnego lub złożenie wniosku o wyjawienie majątku, albo jakiegokolwiek inne postępowanie o podobnym charakterze, albo jeżeli stosowny wniosek nie został uwzględniony z uwagi na brak wystarczającego majątku (pkt 12.1.8), - zajęcie przedmiotu leasingu w drodze egzekucji komorniczej (pkt 12.1.12), - sytuacja, gdy jakiegokolwiek oświadczenia lub zapewnienia zawarte w umowie leasingu lub jakiegokolwiek inne informacje przekazane (...) w związku z leasingiem okażą się nieprawdziwe lub błędne (pkt 12.1.6).

W ogólnych warunkach umowy leasingu wskazano także, iż razie wypowiedzenia umowy leasingu pozwana jako korzystający jest zobowiązana do zwrotu przedmiotu leasingu i do zapłaty na rzecz (...) sp. z o.o. w terminie 7 dni od doręczenia wezwania do zapłaty wszystkich wymagalnych, z niezapłaconych należności wraz z odsetkami, wszystkich przewidzianych w umowie, a niezapłaconych rat leasingowych, pomniejszonych o dyskonto, szacunkowej wartości przedmiotu leasingu, kosztów związanych z odzyskaniem przedmiotu leasingu przez powódkę.

Dowód: ogólne warunki umowy leasingu (k. 173-177)

A. B. realizowała płatności rat leasingowych na rzecz powodowej spółki. Gdy wiosną i latem 2013 roku nie uiszczała w terminie raty leasingowej, (...) sp. z o.o. w dniu 24 czerwca 2013 roku wystosowała do pozwanej wezwanie do zapłaty, zakreślając termin 7 dni na uregulowanie zaległości i informując o możliwości rozwiązania umowy. Zaległość w kwocie 24 126,64zł została uregulowana przez pozwaną – w dniu 22 czerwca 2013 roku pozwana uiszczała kwotę 16 500zł, a w dniu 25 lipca 2013 roku kwoty 8 100zł.

Dowód: potwierdzenia przelewów (k. 46-54), wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem nadania (k.181-191), potwierdzenia przelewów (k.55 i 56)

Pismem z dnia 20 sierpnia 2013 roku (...) sp. z o.o. wypowiedziała A. B. ze skutkiem natychmiastowym umowę leasingu nr (...), powołując się na fakt wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gnieźnie A. K. i zajęcia przedmiotu leasingu w drodze egzekucji komorniczej oraz na postanowienia zamieszczone w paragrafie 12.1.8 i 12.1.12 ogólnych warunków umowy leasingu. Równocześnie pozwana została wezwana do natychmiastowego wydania przedmiotu leasingu.

Dowód: wypowiedzenie (...) (k. 25 i 192), potwierdzenie nadania (k. 193)

Po otrzymaniu oświadczenia o wypowiedzenia umowy leasingu, A. B. wystąpiła do powodowej spółki o cofnięcie wypowiedzenia, informując iż będący przedmiotem leasingu kombajn nie został zajęty przez komornika, że posiada płynność finansową, nie ma zaległości w uiszczaniu należności z tytułu leasingu, nie ma zadłużeń wobec urzędu skarbowego, ZUS i dostawców oraz że toczące się przeciwko niej od kilku lat postępowania egzekucyjne nie uniemożliwiały wykonywania zobowiązań z umowy leasingu.

(...) sp. z o.o. podtrzymywała decyzję o wypowiedzeniu umowy, wskazując na powzięte od komornika sądowego informacje o toczących się postępowaniach egzekucyjnych przeciwko pozwanej.

Dowód: korespondencja stron (k. 26-35)

Na dzień 20 sierpnia 2013 roku, tj. dzień złożenia przez powódkę oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gnieźnie A. K. prowadził wobec A. B. osiem postępowań egzekucyjnych, przy czym toczyły się one od 2002 roku, 2004 roku, 2005 roku, 2008 roku, 2009 roku i 2013 roku. W żadnym z postępowań egzekucyjnych komornik nie dokonał zajęcia kombajnu zbożowego C. (...), stanowiącego przedmiot umowy leasingu.

Dowód: informacja Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gnieźnie A. K. (k. 228)

W dniu 29 października 2013 roku powodowa spółka uzupełniła wystawiony przez pozwaną weksel in blanco, wpisując jako sumę wekslową kwotę 858 641,87zł i powiadomiła o tym fakcie pozwaną oraz pozwanego S. B. (1) jako poręczyciela weksla, wzywając do zapłaty sumy wekslowej do dnia 6 listopada 2013 roku. Sposób ustalenia wysokości sumy wekslowej został przedstawiony w tzw. rozliczeniu umowy z dnia 9 października 2013 roku, w którym wskazano iż należności pozwanej wynoszą: - 29 373,97zł z tytułu należności zafakturowanych, a nierozliczonych na dzień wystawienia noty (suma rat leasingowych płatnych na koniec czerwca, lipca i sierpnia 2013 roku oraz należności z tytułu refakturowania polisy płatne na koniec czerwca 2013 roku), - 1953,89zł z tytułu odsetek od wymagalnych należności, - 827 228,01zł z tytułu sumy wszystkich przewidzianych w umowie, z niezapłaconych rat leasingowych, pomniejszonych o dyskonto na dzień rozliczenia, - 86zł z tytułu szacunkowej wartości przedmiotu leasingu.

Dowód: zawiadomienie o uzupełnieniu weksla (k. 36, 37, 194), weksel (k.4), potwierdzenie nadania i odbioru (k. 195-196), nota rozliczeniowa z załącznikiem (k.38-40, 178-180)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Skoro powódka powoływała się na odpowiedzialność pozwanej A. B. jako wystawcy weksla i odpowiedzialność pozwanego S. B. (1) jako poręczyciela weksla, podstawą prawną żądania pozwu był przepis art. 47 ustawy prawo wekslowe, przewidujący, iż wystawca i poręczyciel weksla ponoszą solidarną odpowiedzialność wobec posiadacza weksla, a także art. 32 w/w ustawy, przewidujący iż poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył.

W rozpoznawanej sprawie jest niesporne, iż pozwana A. B. podpisała jako wystawca, a pozwany S. B. (1) jako poręczyciel weksel, stanowiący załącznik do pozwu. Poręczenie to spełnia wszystkie wymogi ważności poręczenia wekslowego, określone w art. 31 powołanej ustawy, a przedstawiony przez powódkę weksel in blanco został uzupełniony w sposób spełniający wymogi ważności weksla własnego (art. 101 ustawy).

Bezsporne było także, iż weksel przedstawiony przez powódkę był wekslem in blanco o charakterze gwarancyjnym, to jest miał zabezpieczać wierzytelności (...) sp. z o.o. wobec A. B. z tytułu umowy leasingu nr (...), co wynika zresztą wprost z treści deklaracji wekslowej, będącej załącznikiem do umowy. Ustalony, gwarancyjny charakter weksla ma istotne znaczenie z uwagi na zakres przysługujących pozwanym zarzutów. W doktrynie i orzecznictwie jest utrwalony pogląd, iż treść art. 10 ustawy prawo wekslowe rozstrzyga o zakresie zarzutów przysługujących także poręczycielowi weksla in blanco, a ponadto iż granice odpowiedzialności poręczyciela wyznacza zakres zobowiązania osoby, za którą poręczył. Przykładowo wskazać można wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2011 roku, wydany w sprawie IV CSK 371/10, w którym stwierdzono, iż przewidziana w art. 32 zd. 1 ustawy prawo wekslowe formuła takiej samej odpowiedzialności poręczyciela, jak tego, za którego poręczył oznacza, że do czasu puszczenia weksla w obieg, poręczyciel może powoływać się na zarzuty przysługujące wystawcy weksla in blanco. W wyroku z dnia 12 grudnia 2008 roku sygn. II CSK 360/08 Sąd Najwyższy stwierdził zaś, iż poręczyciel weksla in blanco może zgłaszać skuteczne zarzuty wskazujące na wypełnienie weksla niezgodnie z porozumieniem.

Stosownie do art. 10 ustawy prawo wekslowe, jeżeli weksel, niezupełny w chwili wystawienia, uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia, chyba że posiadacz nabył weksel w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa. Ponieważ w rozpoznawanej sprawie powódka jest remitentem, pozwani nie byli ograniczeni w możliwości skutecznego podnoszenia zarzutu uzupełnienia weksli niezgodnie z porozumieniem wekslowym. Zarzut taki pozwani formułowali, wskazując iż nie zostały spełnione ustalone przez strony przesłanki uzupełnienia weksla (pозwana wywiązywała się z zapisów umowy) oraz kwestionując poprawność określenia wysokości sumy wekslowej. Tej treści zarzuty pozwanych skutkowały przeniesieniem sporu na płaszczyznę tzw. stosunku podstawowego, czyli umowy leasingu zawartej przez powódkę z pozwaną A. B..

Zarzuty pozwanych co do wypełnienia przez powódkę weksla in blanco zabezpieczającego wierzytelności z w/w umowy leasingu niezgodnie z porozumieniem wekslowym okazały się uzasadnione.

Ustalenia stron zamieszczone w §3 porozumienia wekslowego, będącego załącznikiem do umowy leasingu oznaczają, iż powódka była uprawniona do uzupełnienia otrzymanego weksla in blanco m.in. poprzez wpisanie jako sumy wekslowej kwoty pokrywającej całość roszczenia pieniężnego (...) sp. z o.o. do A. B. z tytułu nieterminowego wywiązywania się z zobowiązań wynikających z umowy leasingu. Oznacza to, iż suma wekslowa miała odzwierciedlać wysokość zobowiązania pozwanej z umowy leasingu istniejącego w dacie uzupełnienia weksla. Weksel został wypełniony w dniu 29 października 2013 roku, jako sumę wekslową wpisano kwotę 858 641,87zł, elementy składowe tej kwoty wskazano i w nocie rozliczeniowej i w zawiadomieniu o wypełnieniu weksla. Podstawą żądania powódki o zapłatę w/w kwot było twierdzenie, iż umowa leasingu łącząca strony została skutecznie wypowiedziana, a więc pozwana stała się zobowiązana do zapłaty w terminie 7 dni należności wobec pozwanej szczegółowo wymienionych w pkt 12.3 ogólnych warunków umowy. Jednak, w ocenie Sądu, brak jest podstaw do przyjęcia, by złożone przez stronę powodową pismem z dnia 20 sierpnia 2013 roku oświadczenie o wypowiedzeniu umowy było skuteczne, a więc by jego następstwem stało się rozwiązanie umowy leasingu i konieczność dokonania rozliczeń, o których mowa w art. 709¹⁵ kc i w pkt 12.3 ogólnych warunków umowy leasingu. Sąd zauważa, iż konieczność analizowania tej kwestii istniała i wobec zakwestionowania przez pozwanych zgodności działania strony powodowej z postanowieniami §3 porozumienia wekslowego i wobec zarzutów podnoszonych przez pozwanych na etapie postępowania przedsądowego, gdzie pozwana zarzucała powódkce nieistnienie podstaw do wypowiedzenia umowy leasingu.

Istotne jest, iż powódka dokonała wypowiedzenia umowy z powołaniem się na zapisy zamieszczone w punkcie 12.1.8 i 12.1.12 ogólnych warunków umowy leasingu, wskazując jako przyczynę swojego działania fakt wszczęcia przeciwko pozwanej postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gnieźnie A. K. i zajęcia przedmiotu leasingu w drodze egzekucji komorniczej (k.192). Powoływanie się przez powódkę w toku postępowania na istnienie zadłużenia pozwanej jest więc irrelevantne, skoro zdarzenie to nie było przyczyną i podstawą wypowiedzenia umowy, tj. nie powołano się na nie w treści oświadczenia o wypowiedzeniu. Stosownie do punktu 12.1.12 powódka była uprawniona do wypowiedzenia umowy w razie zajęcia przedmiotu leasingu w drodze egzekucji komorniczej, jednakże – co wynika z informacji nadesłanej przez komornika – zdarzenie takie nie miało miejsca i stwierdzenia powódki zamieszczone w oświadczeniu o wypowiedzeniu o zajęciu przedmiotu leasingu są nieprawdziwe. Drugą z podstaw i przyczyn wypowiedzenia umowy miało być wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanej, co przewiduje punkt 12.1.8 ogólnych warunków umowy leasingu. Istotne jest jednak, iż postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gnieźnie A. K. było prowadzone przeciwko pozwanej nieprzerwanie od 10 lat przed zawarciem umowy leasingu i po zawarciu umowy przez strony egzekucja komornicza skierowana przeciwko pozwanej nie była wydarzeniem nowym, podważającym jej płynność finansową. Sąd zauważa, iż pozwana przy zawarciu umowy leasingu złożyła zapewnienie, iż nie są prowadzone wobec niej i osób udzielających poręczenia postępowania sądowe, cywilne, karne, administracyjne oraz egzekucyjne, jak również nie istnieją żadne prawomocne orzeczenia sądowe lub administracyjne odnoszące się do istotnych roszczeń majątkowych, które uniemożliwiłyby jej zawarcie lub należyte wykonanie umowy leasingu oraz zobowiązała się do poinformowania powódki o zmianie, jeśli treść zapewnienia przestała być aktualna (punkt 22 ogólnych warunków umowy). Wzajemne powiązanie między zapisem pkt 22 ppkt (ix) a pkt 12.1.8 ogólnych warunków umowy nie

pozwala na przyjęcie, by późniejsze dowiedzenie się przez stronę powodową o fakcie prowadzenia przeciwko pozwanej postępowania egzekucyjnego uprawniało powódkę do wypowiedzenia umowy. Wniosek taki jest tym bardziej uzasadniony, gdyż odrębną przyczyną wypowiedzenia umowy mogła być sytuacja, gdy oświadczenia lub zapewnienia zawarte w umowie leasingu okazały się nieprawdziwe lub błędne (punkt 12.1.6 ogólnych warunków umowy). W ocenie Sądu powódka błędnie interpretuje treść punktu 12.1.8 OWU, nie uwzględniając zapisów zamieszczonych w punktach 22 i 12.1.6. Całościowa interpretacja tych zapisów prowadzi do wniosku, że jedynie zaniechanie poinformowania o toczącym się postępowaniu egzekucyjnym uniemożliwiającym wywiązywanie się z obowiązków leasingobiorcy lub wszczęcie kolejnego postępowania egzekucyjnego uniemożliwiającego wywiązywanie się z obowiązków leasingobiorcy uprawniało stronę powodową do wypowiedzenia umowy. W rozpoznawanej sprawie nie wykazano zaś, by tak dotkliwy dla pozwanej, uniemożliwiający realizację zobowiązań umownych, charakter miały toczące się przeciwko niej od wielu lat postępowania egzekucyjne. Pozwana była bowiem w stanie realizować swoje zobowiązania dokonywania płatności rat leasingowych zgodnie z harmonogramem ustalonym przez strony przez okres ponad roku od zawarcia umowy. Nie wykazano więc, by sam fakt prowadzonych przeciwko pozwanej postępowań egzekucyjnych uniemożliwiał jej lub utrudniał wywiązywanie się z obowiązków korzystającego, w tym z podstawowego obowiązku płatności rat leasingowych. Sama okoliczność powstania krótkotrwałych opóźnień w zapłacie rat leasingowych w czerwcu 2013 roku nie świadczy o braku zdolności płatniczych pozwanej, będących następstwem toczącej się przeciwko niej egzekucji komorniczej, skoro w okresie tym przedmiot leasingu był uszkodzony, naprawiany, strony korespondowały co do tego na konto której z nich ma nastąpić wypłata odszkodowania, powódka odnotowywała nadpłatę i dokonywała zwrotu odszkodowania (k.57-62 i 242v), a pozwana opłacała zaległe faktury nawet przed otrzymaniem wezwania do zapłaty (k.55 i 56). Wobec powyższego, zdaniem Sądu, nie ma możliwości uznania samego faktu niepoinformowania przez pozwaną powódkę o toczących się przeciwko niej postępowaniach egzekucyjnych jako naruszenia obowiązków umownych przez pozwaną, skoro pozwana – i to zasadnie – oceniała że mimo tego będzie w stanie wywiązywać się z płatności rat leasingowych. Wymaga podkreślenia, iż to powodowa spółka była autorem i posługiwała się wzorcem umowy i ogólnymi warunkami umowy leasingu, stąd można oczekiwać że zamieszczone w nim sformułowania będą jednoznaczne i nie będą dowolnie interpretowane przez stronę powodową. Skoro w dacie zawierania umowy leasingu dla strony powodowej istotne było odebranie od pozwanej oświadczenia, iż nie toczą się przeciwko niej postępowania sądowe i egzekucyjne mogące uniemożliwić zawarcie lub należyte wykonanie umowy, to powódka nie może w późniejszym czasie wypowiedzieć umowy leasingu powołując się jedynie na to, iż przeciwko pozwanej toczyły się i toczą postępowania egzekucyjne, bez wykazania negatywnych skutków prowadzonych postępowań egzekucyjnych na możliwości wywiązania się przez pozwaną z jej zobowiązań umownych.

Reasumując, w ocenie Sądu pozwana A. B. wypełniała obowiązki wynikające z umowy leasingu w sposób prawidłowy, nie zaistniały wskazane przez powodową spółkę przesłanki wypowiedzenia umowy leasingu, a dokonane wypowiedzenie nie skutkowało rozwiązaniem umowy i powstaniem zobowiązania pozwanej do zapłaty należności szczegółowo wymienionych w tzw. nocie rozliczeniowej. Oznacza to, iż strona powodowa nie była uprawniona do uzupełnienia weksla, zgodnie z §3 porozumienia wekslowego.

Wypełnienie weksla in blanco zgodnie z upoważnieniem udzielonym przy jego wręczeniu, choć nie stanowi przesłanki formalnej, to jednak warunkuje powstanie zobowiązania wekslowego osoby na nim podpisanej. Skoro sporny weksel został uzupełniony przez powódkę niezgodnie z upoważnieniem, to zobowiązanie pozwanych jako osób podpisanych na wekslu in blanco nie powstało. Uzasadniało to uchylenie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i oddalenie powództwa, o czym orzeczono jak w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie art. 496 kpc. W części, w jakiej strona powodowa dokonała cofnięcia pozwu, nakaz został uchylony i postępowanie umorzone, stosownie do art. 496 kpc i art. 355§1 kpc

Pozwani korzystali z częściowego zwolnienia od kosztów sądowych (postanowienie na k.136), a więc w rozpoznawanej sprawie nie została uiszczona opłata sądowa od zarzutów od nakazu zapłaty wynosząca 29 700zł. Kierując się wynikiem postępowania, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał pobrać tę kwotę od strony powodowej jako przegrywającej sprawę, orzekając jak w punkcie 3 sentencji wyroku.